

Po vzoru Německa. Střední školy se mají o praxi dělit s firmami

Léta se mluví o tom, že by Česko mělo po vzoru Německa a Rakouska zavést takzvané duální vzdělávání – tedy aby se firmy více podílely na praxích žáků středních odborných škol nebo učilišť. A také za ně převzaly část odpovědnosti. Ministerstvo školství nyní tuto možnost vepsalo do zákona. Podle samotných škol i firem ale novinka mnoho nezmění. Kdo chtěl, už se do výuky zapojil. V návrhu zákona chybí také příspěvek společností na vzdělávání žáků, který v zahraničí obvykle dostávají.

Svaz průmyslu a dopravy novelu i tak vítá a bude ji podporovat. „Nicméně také trvale připomínáme, že návrh neřeší například zřízení regionálních poradenských pracovišť nebo příspěvek na žáka v duálním vzdělávání,“ řekla HN ředitelka zaměstnavatelské sekce svazu Blanka Šefránková. Na Slovensku schválili podobný zákon v roce 2015, firmy se ale do duálního systému kvůli chybějícímu příspěvku příliš zapojovat nechtěly. Proto o tři roky později země do zákona přidala také finanční kompenzaci.

Fungování duálního vzdělávání v Česku vyzkoušelo v pilotním provozu pět krajů a podle svazu se firmy zúčastnily i bez peněz navíc. Využít mohou například daňový odpočet. „Do duálního systému jsou připraveny se zapojit zhruba desítky poskytovatelů a několik stovek žáků, náběh bude nejspíše pozvolný,“ doplnila Šefránková.

Smlouvu o účasti v duálním vzdělávání by uzavírala přímo firma s žákem nebo jeho rodičem. Společnost by mohla mít možnost podílet se na školním vzdělávacím programu a navrhovat změny v tom, co se žáci učí. Na druhou stranu by musela na své náklady zřídit a vybavit vzdělávací středisko a stanovit a vyškolit instruktory, kteří se žákům budou věnovat.

Aby se firma do duálního systému mohla zapojit, musí získat certifikaci od organizace zaměstnavatelů. „Ta jistě zajistí určitou úroveň u méně znalých zaměstnavatelů a udržení si jakéhosi standardu, obávám se ale nadměrné administrativy s tímto spojené,“ uvádí například Martin Hlisnikovský, ředitel HR oddělení firmy Brose.

Ta se do duálního systému v pokusném ověřování zapojila od samého začátku a spolupráce se školami jí velmi dobře funguje. I proto zákon v jejich přístupu podle Hlisnikovského příliš nezmění.

Že s návrhem bude spojena administrativní zátěž, se obává také ředitelka Asociace malých a středních podniků a živnostníků Eva Svobodová: „Pokud si společnost chce specializované zaměstnance vychovávat, podle mých zkušeností si založí vlastní školu.“

A podle předsedy Asociace energetického a elektrotechnického vzdělávání a ředitele Střední odborné školy elektrotechnické v Hluboké nad Vltavou Pavla Zasadila přichází zákon „s křížkem po funusu“.

Většina škol nabízející převážně učňovské obory podle něj s firmami na výuce úzce spolupracuje už nyní, i když část kompetencí si nechávají. „Z pěti set našich žáků jich 60 absoluuje dvě třetiny praxe ve firmách. Nejsou to všichni, protože ne každý má zájem a zároveň splňuje podmínky. Firmy také nepřebírají praxi celou, protože některé části předepsané v rámcovém vzdělávacím programu, kterého se musíme držet, nejsou schopny odučit,“ vysvětluje Zasadil.

Chybějící příspěvek pro firmy by podle něj nemusel být problém. „Chápu, že by si chtěly sáhnout na peníze, ale rozumím tomu, proč stát do zákona finanční dotaci nedat,“ říká Zasadil.

Markéta Hronová